

DE POSTRIJDER

Men schrijft in te Tongeren bij M. COLLEE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdag.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, groote Markt n° 37-39, te Tongeren.

DER PROVINCIE LIMBURG

ABONNEMENT
Drie maal per week 45 franks per jaar.
Twee " " 55 " " " " " "
Een " " 4 " " " " " "
Een blad afzonderlijk 10 centimes.
De abonnements zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen 125 centimes per drukregel.
Reclamen, voorzinnen en andere artikels vooraan of binnen in het blad; 1 fr. den drukregel.

TONGEREN DEN 20 SEPTEMBER.

Pauselijk gezag.

De pauselijke beweging ontwaakt in België. De liberale bladen zeggen dat men enkel aan het ordewoord van Rome gehoorzaamt; welnu, zij breken aan de waarheid den hals!

De Paus heeft niet den minsten oproep gestuurd aan de deutsche katholieken, en nogtans hebben onze deutsche broeders van hun verblijf te Freiburg gebruik gemaakt om krachtadiger dan ooit de rechten van den H. Vader te verdedigen.

En waarom dat? Omdat Italië een einde wil stellen aan de romeinsche kwestie, en middelen beraamt om zijne overweldigingen door Europa te doen goedkeuren.

M. Crispi hoort dat de reis van den keizer van Duitschland naar Rome een dooddelijken slag aan de tijdelijke macht des Pausen zal toebrengen, en alle hoop op hare herstelling zal vernietigen.

Ziedaar waarom de deutsche katholieken opgestaan zijn, en waarom M. Windhorst, die prachtige redevoering heeft uitgesproken, waarin hij zoo schoon bewijst dat de moedigheden, in haar eigen belang, de zaak van den Paus moeten in handen nemen.

Gelijk de katholieken van Duitschland, zijn die van België, Spanje en Frankrijk door de arglistige ontwerpen van Italië insgelijks in opschudding gebracht; die zoo rechtvaardige beweging zal door de gansche wereld voortplanten, en overal zal men weldra de stem van 't katholieke volk met kracht hooren oprijzen, om te vragen dat Rome aan de Kerk zou teruggegeven worden en dat de Paus niet langer van een gouvernement zonder goede trouw, zou afhankelijk zijn.

Men heeft in het valkiaan eenen brief van M. von Bismarck ontvangen, waarin hij bevestigt dat de reis van zijn vorst naar Rome, den Paus in het geheel niet moet verontrusten; dat die reis aan keizer Wilhelm door de eischen der verdedigende politiek werd opgelegd, om zijne verbintenissen te bewaren; maar dat dit bezoek de houding van Duitschland tegenover den H. Stoel in geen deele zal wijzigen, en al de voorbehoudingen, die bij het erkennen van den staat van zaken in Italië gedaan zijn, ongeschonden zal laten.

Ik geloof dat het nutteloois is aan uwe lezers de bijzondere belangrijkheid dezer uitleggingen te doen opmerken.

Paardenmarkt te Tongeren, donderdag 18 OCTOBER.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld: 266 koeien, 58 kalveren, 19 schapen, 228 vette varkens, 1139 baggen, 249 loopers.

BINNENLAND.

Het blad *Le Fumeur* bevat het volgende bijna ongelukkig nieuws. Een proces van een honderdtal bevaaringsgangers, gevolgd door eenen trein van eenige karren stapten biddend door de gemeente Nerpelt, op weg naar Scherpenheuvel. De bevolking van Nerpelt ontblootte eerbiedig het hoofd en de vrouwen zelf groetten de godvruchtige groep... De bevaaringsgangers waren, volgens men later vernam, stoutmoedige smokkelaars. Elk hunner was beladen met 1500 sigaren, en de karren bevatten 6000 kilos tabak. Wij laten het verhaal over aan *Le Fumeur*.

— Waarom schrijft men ook niet eens te Tongeren eenen vliegerwedstrijd uit. De Hollandsche bladen vermelden er bijna alle dagen. Ook te Terneuzen zal op 27 september aanstaande een vlieger of papieren vogel wedstrijd gehouden worden, door jongens van 9 tot 17 jaar. Eene regeringscommissie, bestaande uit de heeren J. C. Harte als voorzitter; J. Sturm, P. J. Van de Sande, R. Walraven en M. Eyke, als secretaris, is daartoe reeds werkzaam. De wedstrijd zal vijf afdelingen bevatten, als: voor den grootsten, den fraaisten, den aardigst uitgedachten, den stilstaanden en den hoogstaanden vlieger. Voor elk der vijf afdelingen wordt uitgelooft een prijs en eene premie, ter waarde van vijf gulden en 2.50 gulden. Het aantal deelnemers is reeds groot.

— Kapitein Van Gelo, wiens aankomst te Lissabon vrijdag per telegram gemeld werd, is zaterdag avond uit den Congo te Brussel teruggekeerd. Hij is bij den koning te Oostende onthouden, aan wien hij een omstandig verhaal zal geven over zijne navorsoeningen in Afrika.

— De negen-en-twintig negers der brusselsche tentoonstelling zijn maandag morgen in de Zuidstatie te Antwerpen aangekomen. Zij werden opgewacht door tien gendarmen, die hen naar de kajj moesten brengen, van waar de stoomboot naar Congo moest vertrekken. Daar dit vertrek eerst rond 4 uur namiddag kon plaats hebben, werden de vroege gasten in de wachtzaal der *Grat Easternijn* geborgen, van waar zij rond den middag aan boord van de *Lualaba*, kapitein Beles, gebracht werden. De heeren Becker, Rogel, en Dupont, alle drie officiers van ons leger hebben mede de reis ondernomen.

— Men weet dat de Ketjes van Brussel er een bijzonder vermaak in vinden overal en in alle omstandigheden schade of vernielingen aan te richten. De gemeente schouwburg der Lakenstraat werd, zooals geweten is, verleden jaar ingehuldigd, en de stad is reeds verplicht geweest voor ruim zeven duizend frank kosten te doen voor herstellingen aan de bemebeling en aan decorationen. Het schijnt dat men op de bovenstaanderijen de banken doorploogd en er stukken uitgesneden heeft, messteken gegeven heeft in de fluweelen en het leder der versieringen, de schilderingen en verguldsels afgeschraapt en zelfs het beeldhouwwerk beschadigd heeft!

— Zondag wandelde een paar verliefden in den hof van den Grooten Wedstrijd, toen zij over een nietige zaak twist kregen. Weldra vochten zij dan ook gelijk henen. De vrouw kreeg zooveel slagen, dat spoedig haar gansch aangezicht bleefdo was. Het toeval wilde dat de vader van het meisje juist langs dien kant kwam; hij wilde zijne dochter helpen, maar kreeg op zijne beurt eene ferme oorzaak. Alsdan kwam eldelijk de politie er tusschen, die de twee tortelduijtes naar het bureel bracht. Daar verweet de jongeling zijne verloofde dat zij wien gestolen had bij hare meesters, enz. Men heeft den galanten ridder in den arm opgesloten.

— Pas zijn de afrikaansche negers der tentoonstelling van den heer Somzée vertrokken om men begint last te krijgen met de Roodhuiden, die men daar voor geld te zien geeft. Een Engelschman had zaterdag twee der Roodhuiden dronken gemaakt; een hunner trok zijne revolver, die geladen was, en dreigde er mede kolonel Joë, onder wies bevel zij staan, dood te schieten. Vier politieagenten hebben slechts met groote moeite den Indiaan kunnen overmesteren en hebben hem naar het bureel gebracht, waar proefs-verbaal te zijnen laste is opgenomen. Nu de Zwarten vertrokken zijn, is het de beurt van de Rooden.

— Te Brussel loopen er altijd van die triestige kluchtigaards. Zoo ontving mev. Dassy, van het *Café de la Renaissance*, op de Hertoginneplaats, te Molenbeek, het bezoek van een aantal leveranciers, kooplieden, schouwvagers enz. die hunne diensten kwamen aanbieden. Een kluchtigaard had aan een vijftigtal personen postkaarten gezonden. Men kan zich gemakkelijk een gedacht vormen, hoe al die personen den naamlozen kaartenschrijver naar de weerlicht wenschten. Wie er het beste mede waarde, was mev. Dassy, die nog nooit zooveel bezoekers in hare herberg had ontvangen.

— Een zonderling ongeval heeft donderdag avond, rond 10 1/2 ure, plaats gehad op den spoorweg van Brugge naar Oostende. Men weet dat honderden hoornbeesten in vrijheid weiden in de beemden langs den spoorbaan. Een half dozijn koeien waren nu op den spoorweg geloopt en waaddelden er rustig rond, toen de trein van 8 u. 15 uit Brussel met vollen stoom op de kudde kwam aangereden. Eene koe, die niet bijtijds uit den weg kon loopen, werd v-ripletted. Men was verplicht den trein stil te houden, om de andere koeien van de spoorbaan te jagen, ten einde nieuwe ongevallen te voorkomen. Het duurde meer dan een uur eer men de koeien naar het naburige dorp gebracht had, en ondertusschen moesten de reizigers blijven wachten in midden van den duisternen nacht.

— HET SPEL TE OOSTENDE. — Eenige jaren geleden, onder den heer Van Isegheem, speelde men reeds dapper te Oostende; maar men zag alles door de vingers, want de gemeentekas had er voordeel bij. Dit jaar zal dat spel zoo wat 200,000 fr. opbrengen aan de kas der gemeente. De houders van het spel aldaar zijn twee Franschen. Zij betalen 80,000 fr. voor de concessie. Een andere Franschman betaalt 16,000 fr. voor het spel in eene andere taal. Is dat wel aauwevelenswaardig? Wij denken het niet. Volgens een blad, zouden die heeren met 790,600 fr. winst ervan doortrekken.

De vrouwen mogen ook in de club van de Kursaal komen spelen! Men begrijpt wat rommelzoo in die taal bijeenstroomt: de lichte patroelje is er present en maakt gebruik van de duizenden die er rollen, om haar stiekem voort te zetten. Die wotten omringen degenen die winnen, en met haar worden de eerlijke vrouwen verward, die onvoorzichtig genoeg zijn zich in dat speelhof te wagen.

Maar als men te Oostende laat spelen, waarom heeft men het dan verboden te Spa?

— Een erg ongeval is te Oostende aan de russische bergen gebeurd. Een twaalfjarig meisje werd uit het wagentje geworpen, dat over haar lichaam liep. Het slachtoffer verkeert in onrustbarenden toestand.

— Men leidt uit Adegem: Een gerstig voorval heeft zich zondag avond alhier voorgedaan. Twee landbouwerszonen, vernomen hebbende dat de dochter hunns gebuurs de huiscacht had, besloten haar gezelschap te gaan houden.

Te dien einde zochten zijn broeder van het meisje op en maakten hem dronken, tot zoover zij verplicht waren hem naar huis te brengen. Na hem in zijne doeken gelegd te hebben, klopten zij aan het venster zijner zuster en verhaalden in

welken staat zij den broeder te huis gebracht hadden, haar verzoekende te trakteren voor al de moeite, welke zij met hem gehad hadden.

Het meisje antwoordde dat zij, allen zijnde, niet wilde opstaan, maar als zij zich wilden de moeite geven zelf in den kelder te gaan langs het venster, dat openstond, zij mochten drinken zoolang het hun beliefd en de ton versch bier te voorhand beschikking was. Zij lieten zich geen tweemaal zeggen en spoedden zich naar 't kelder-venster. Zachtjes liet zich de eerste met behulp van zijnen vriend naar beneden zakken; weldra voelende dat hij in de val zat, diert hij niets zeggende vooraleer de andere ook beneden was; daar stonden nu de beide drinkbroeders, tot aan den broekband in het water te klappertanden van de koude. Door den langdurigen regen was de kelder bijna vol water gekomen. Dat er om dit voorval lerm gelachen is, hoeft niet gezegd te worden.

— Deze dagen had te Handzame, wijk Amersvelde, een vreeselijk ongeval plaats. Korts na den middag werd een molenhekken van de molen van dit gehucht, door eenen rukwind afgeworpen en sloeg dwars door het dak en de zoldering van het woonhuis, tot in de slaapkamer van den mulder, die zich op dat oogenblik te bed bevond en een noenslaapje deed. Gelukkiglijk werd hij maar lichtelijk gekwetst, doch onderging zulk een hevigen schrik dat hij er thans nog ziek van is. De knecht die het ongeluk zag gebeuren en de huiseigenooten om hulp hoorde roepen, was er zoover door ontsteld, dat hij eenige oogenblikken machtloos bleef, vooraleer hij zijnen meester ter hulp kon snellen.

— OM EEN GEVALLEN DIER TE DOEK OPSTAAN. — Het gebeurt dikwijls dat een dier, dat — hetzij bij toeval, hetzij door vermoede-heit — ten gronde ligt, weigert op te staan. Er bestaat een zeer eenvoudig middel om het tot opstaan te dwingen. Dit middel werd, zegt *Burgerwet*, ons aan de hand gegeven door eenen bejaarden vee-drijver. Wij laten hem het woord:

« Dikwijls weigerden vermoede-ossen voort te gaan en legden zich ten gronde. Ik had alle bekende middelen om ze te doen opstaan beproefd — het slaan, het steken, het braaden aan den staart — bij eenigen hielp niets. Dan kwam mij het gedachte een weinig fijn gras te nemen en de dieren daarmede de neusgaten te stoppen; aanstonds stonden zij recht om hooger op de lucht te zoeken die zij al liggende niet vonden. Dit middel is mij altijd gelukt. »

Indien men geen gras bij de hand heeft, dan kan men iets anders nemen: klein hooi, lijnwaad papier zelfs; in een woord, stopt de neusgaten van het peard en onmiddellijk zal het opstaan.

— Gisteren nacht had Devetter, Sassepoortstraat, ruzie met zijne vrouw. Een der zonen, Jan genaamd, een weinig bij drank zijnde, meende te moeten tusschenkomen voor zijne moeder. De vader ontevreden over die inbreuk op zijn vaderlijk gezag, nam eene t-floer en wierp ze met geweld naar het hoofd van zijnen zoon. Deze viel ten gronde met een groot gat in het voorhoofd. De politie is er tusschengekomen en heeft Jan Devetter heel bleefdo naar de Permanente gebracht. De wonde door een geneesheer onderzocht is niet gevaarlijk bevonden.

— Een broeder van den gekwetste zit nog achter 't slot om gepoogd te hebben met een vleeschmes in eene andere familie-twist zijn vader te steken.

BUITENLAND.

Frankryk.

Over eenige maanden vestigden zich de graaf en de gravin G., die naar men zegde uit Brazilië kwamen, in eene rijke woning op de Avenue de Breteuil, te Parys. Dank aan eenige aanbevelingsbrieven werd de graaf G., spoedig in bijzondere kringen van Parys ontvangen, en na korten tijd verkeerden daar hunnen rang, titel of talenten vermaarde personen in zijne woning.

Onlangs kwamen de graaf en de gravin van eene kleine reis terug en gaven eenige dagen later een avondfeest, waarop zij de vrienden, die de hoofdstad niet verlaten hadden of reeds van hunne plezierreizen terug waren, uitnodigden.

Rond een uur 's morgens speelde men in de speelzaal volop de baccarat; de inzetten beliepen boven de 50,000 frank. Op eens, vooraleer de spelers van hunne verbazing gekomen waren, stond een heer met een ernstig uitzicht, en den dreukleurige sjerp aan, in hun midden; hij was vergezeld van twee mannen, die men voor agenten moest nemen. De heer trad op de tafel toe en zegde: « In naam der wet neem ik uwen inzet in beslag en ik verzoek u, mijutheeren, mij uwe namen te zeggen. »

Graaf G., protesteerde; men had zijne woning geschonden, zijne gasten hadden het recht in zijn huis te spelen, enz., enz.; maar de magistraat bleef onverbiddeijk, en een proces-verbaal opgesteld hebbende, vertrok hij met het geld.

Een der spelers echter, van wien men 10,000 fr. had medegekomen, vermoede de bedrog, hij ging naar 't politie-bureau, waar hij vernam dat men van niets wist. Spoedig verachtte hij de eerlijkheid van den Braziliaan; hij keerde terug en doelde aan de overige spelers den uitslag van zijn onderzoek mede. Men vroeg uitleggingen en op den

kalusten tonder wereld verklaarde de graaf, elk zijn geld te zullen teruggeven, in dien de krol die het was komen opschieten, waarlijk een bedrieger was. Maar wanneer de genoodigden des anderendags in den namiddag terugkwamen, waren graaf en gravin verdwenen. Een onderzoek is gepoogd.

Engeland.

Eene tooneel-voorstelling zal in 1891 te Londen gehouden worden.

Duitschland.

EENE NIEUWE UITVINDING.

Een dagblad van Kiel bestatigt dat hij de laatste marineoefening in wereld gebruik gemaakt van een nieuw zwemtoestel, betrekkelijk tot nu toe enkel Duitschland heeft beproefd.

Het kleed is als dit van een duikelaar, vervaardigd met caoutchouc en dubbel. Aan de versta is eene pijp langs waar lucht wordt geblazen, in het kleed waarmede heel het lichaam is bedekt en dat enkel het gelaat zichtbaar laat.

Om te voorkomen dat de zwemmer te veel wordt heen en weer geschud, door de zee, is de ruimte omtrent de borst goed gevuld met lucht.

In de heupen draagt de zwemmer eenen gordel die het kleed in twee deelen scheidt, ten einde te voorkomen dat de k-lood te veel lucht zou verliezen indien het kleed mocht scheuren aan de beenen, waarvan tevens het gevolg zou wezen dat het zwemmen wordt bemoeijelijk.

De zwemmer draagt schoenen met loode zolen om zijn evenwicht te behouden en tot zijne verdediging een groot mes dat hij in den gordel steekt.

De zwimmers worden gebruikt tot het doen springen van mijnen en onderzeesche hinderlagen, zij zijn voorzien van eenne ontploffbare bus, die zij moeten bevestigen bij het te veranderen voorwerp en in brand steken.

Alvorens de ontploffing volgt zijn ze buiten bereik van 't gevaar.

Bij den aanval op de haven van Kiel den 29 augustus, werden soortgelijke zwimmers afgezonden van 't gekurasserde schadron om springmijnen te vernielen.

Amerika.

SLAVENHANDEL IN NOORD-AMERIKA.

Niettegenstaande de slavernij in Noord-Amerika reeds lang is afgeschaft en verboden, bestaat zij toch nog in sommige streken.

In het westelijk gedeelte van Texas zijn heden nog sommige plantagen, waarop negers als vrije arbeiders werken, maar niettemin als slaven worden b-hand-ld.

Loon wordt hun niet uitbetaald; het wedsel dat zij krijgen, is al zeer slecht, terwijl de grootste martelingen aanhoudend hun deel zijn. De plantagehouders konden tot nog toe aan hunne onmenscheijkheid ongestraft licht geven, omdat het gerecht zich niet met de zaak bemoeide, waarschijnlijk omdat het met den toestand onvolgende bekend was. Nu de oonthullingen echter de gruwelste feit hebben aan 't licht gebracht, zal de regering der Noord-Amerikaansche-Unie zich ongetwijfeld met de treurige zaak inlaten, en 't is te hopen dat de wreedaards hun vormis niet zullen ontgaan.

Elke plantagehouder neemt natuurlijk maatregelen om het ontvluchten der ongelukkigen te voorkomen. Die middelen beschamen 't menscheijk gevoel! Elk hunner heeft bij voorbeeld een aantal speurhonden, of liever bloedhonden, die worden uitgezonden om de zwarte op te sporen en terug te brengen, hetzij levend of dood. De verwondingen, die de honden toebrengen — wij zouden 't begrijpen, ook al wisten wij 't niet van overlevering — moeten vreeselijk zijn. Een teruggebrachte slaaf wordt dadelijk gebrandmerkt. Een gloeiende bout, in den vorm van een cijfer, wordt zooveel maal op den rug gedrukt als hij is weggelopen.

Als slavinne hebben de vrouwen natuurlijk niet zooveel waarde als de mannen; van daar dat de martelingen, welke men deze ongelukkigen aandoeft, des te wreeder zijn. Zij worden met het hoofd tusschen de blokken van eene wippen gezet, terwijl aan weerszijden van 't hoofd een oekernoot wordt aangebracht. De pers woelt dan zoolang toegebrand, totdat de ongelukkige alle bewustzijn heeft verloren; dese martelingen worden op een enkelen dag soms meermalen herhaald.

Ten einde de ontvluchting voor altijd te beletten, hebben eenige plantagehouders het volgend middel bedacht: onder de hielen van mannen, vrouwen en kinderen worden inkerlingen gemaakt, en daarin wordt er dik paardenhaar gestoken. De wonde geneest na eenigen tijd volkomen, maar het ingestoken haartje veroorzaakt bij elke voetstap eene ondragelijke jeuking; wanneer een afstand van 12 of 15 mijlen is afgelegd, kan de gepijnigde niet verren. Men ziet dat de slavernij verre is van uitgeroeid te zijn.